

Što Učinila Si Ti

Oliver Dragojević

Ko vječnost su mi sati kraj nijemog klavira,
saznanje to me prati na putu bez mira.
Sagorio sam srce u noćima budnim,
da stvorio bih tebe u pjesmama ludim.

Ideje neke čudne i košmar u glavi,
u ludoj čeznji vatra u krvi se pali,
jer ostalo je malo od mladosti moje,
a tijelo vapi bolno prisutnosti tvoje.

Što učinila si ti od života mog,
od života mog, od života mog?
Zašto dala si mi ti, samo praznu bol,
samo praznu bol, samo praznu bol.

I ne znam kako mogu tu granicu preći,
da tebe nadjem stvarnu u iskonskoj sreći.
Nek oprostite mi one, što lažno ih ljubim,
bez slasti su te bitke, kad ratove gubim.